

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

וצ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

והחיות חיו (מטריקון יעין ושואל תפולתי ואת ד' העירי
 כ"ל) על מלכות האכשי חיו תמים חיו תוהו וכו' והפרט
 סיכור היה ע"י הניקוד שהחיו של תחיה הם בניקוד קבול
 ותויו ה"ב בניקוד קנוץ וכן הוא הענין בה' ספרים הנפתחו
 צ"ה שאין נכתב בהם רק תויון לזה בסקרי לדיקים
 עסקד בקבול ובסקרי רשעים וניקוד בקנוץ ובצ"מרים אינו
 עסקד כלל ותלוי ועווד עד יו"כ איך לנקדו חס בקבול חס
 ח"ו בקנוץ וחו ולדקס הליל עווחה שנסרע עדה צנדה כאשר
 אינו קומוץ ידו וטחן לדקס ערצק עלמו צאילנח דח"ו ואין
 ענקדין הח"ו בקנוץ רק בקבול ועטה כלפי חסד לחיים
 ד"ח ציטונים חלום ועוודים עד יו"כ דקדק בלשון חלום
 ועוודים שצאמה בכל הג' ספרים נכתב חיים רק שכל ספר
 קובל פירוש אחר שצסקרי הלדיקים הפירוש הוא כושועה
 חיים ובסקרי הרשעים ערווחים האוחיות צמטריקון לופרע
 יעמו וסקרי חיים וספר הציונים צאונה חלום ועוודים
 כי נכתב בחוכו ונתח חיים כי זולתו אין ראוי שנקרא ספר
 כשאין נכתב בו דבר רק הפירוש וכן הוולח חלוי עד יו"כ
 וכשזכה הוא הפירוש כושועה לחיים עכ"ל וניי שיש לו
 דעה יכול להעניק השני פירושים מהלדיק ה"ל לכוונה
 אחת ואלו ואלו דברי אלהים חיים ועיקר הגורם הוא שיאמין
 בלז שלם כי הכל בהשגחה בא וצוה וכה לחיים ולא יאמר
 ח"ו נקרה הוא ע"ד שצ"ח הכ"ב הלדיק ה"ל בסקרי ונקרה
 הוא בלתי עהור הוא פירוש שכאשר מלמין ח"ו צונקריית
 ודוונה לו שהכל צונקרה ח"ו סיוון הוא שדח"י בלתי עהור
 הוא עכ"ל אלא יאמין שהכל בהשגחה פרטיות והש"ת
 בהחיו יודע מהשצות בני אדם ומלך ונחשבה עוזה לנעשה
 וצוה יכלל מפגעי הזון ועונקריית דרבי העצב ולא ילך
 צוה צלי שום טען ומוקטב ח"ו וכענין שאמר דוד הולך ע"ה
 סריום רדפוני חנם ומדבך פחד לצי ודברנו מזה צפרטה
 שמוח שפחד אלהים ה"ש עליו וצוה ציעלם כי וולך גדול
 היה וידע נחשצות שונח"ו כי עקורת צידיו שהולך הוא
 צמינת ראש העולם ויכול לידע נחשצות ע"ד שאמר הכ"ב
 אלהי **הבעש"ט** ז"ל בסקרי ויאמר שוואל איך אלך
 וטוע שאלו ו"ל"ד חווערו איך אלך וגו' דהא ענח ידע שאלו
 מהלכס ללורך ונה הוא הולך והכי הוי ליה לחווער איך חנשח
 אוחו וטוע שאלו מהנשיחה וגו' חונס הולך הוא צמינת
 ראש העולם ולזה יכול לידע נחשצות בני אדם ולזה לא
 אמר איך חנשח וגו' דכיון שיונשח חס דוד לולך דוד יהא
 הכאם תיכף יסחלק אוחו הכח נשאל לידע מהנשצות כ"ל
 ולזה אמר איך אלך כל זמן שהוא הראש איך אלך וגו' עכ"ל
 וצוה שידע דוד הולך ע"ה נחשצות שונח"ו צוה ציעלם
 כי תלח הכל בהשגחה הצורח צ"ה וצ"ש ויכול מפגעי הזון
 וכפרע מדה צמדה הוא האמין בהשגחה הצורח צ"ה והקצ"ה
 השגיח עליו להשפיע עליו חן וחסד :

במדרש

תחונח סדר זה אור כ"ו צ"י שלום אחת
 מולא ג"ח פעמים הזיכר הקצ"ה הצורח

על הגרים וכו' ובגורא צבא וליעח דף כי ע איתח צלי
 וקויות ואמרי לה צמיו וקויות ע"ש בחוספות ול"ע :

צ

זאת התורה לעולם ולעונתה ולחטאת ולאסם ולעילויאם
 ולצנח השלמים כחצו בסקר הקדוש חוס"ח ז"ל כי
 חכלית עסק התורה לברר כילולי הקדושה וכו' והם שר
 צמינת האחד כילולי הקדושה שירדו צעולם החוכו וכו' והם
 נפשות העשוקות וכו' צאונלעות עסק התורה יעלה כילולי
 הקדושה שפלו קודם עולם החיקון וכו' ובסקרי זה גילח
 הכחצו פלאי התורה ותועלותיה ואמר זאת התורה וכו'
 ע"ש עד כי צוחס היה חוושג עכ"ל הקדוש ובסקרי
 הלדיקים כלך לפרש חלקיו צזה להיות כי יודע נעלת גדול
 כח התורה ולעוידה ונכונה וקויות בגורא וגם צוה"ק צכוח
 וקויות חונרו כל אורייתא דלית צה שכיכתא לא פרח
 לעילא וגו' עכ"ל ח"ח זאת התורה לעולם פי' ווי שונכ"ו
 צחורמו לונען השכינה הנקראה זאת כו"ש צזאת יצא חר"ו
 וגו' דא אורייתא לעולה הוא התורה אשר עולה לנעלה
 ופרחית לעילא לונכחה להיות ירח ננחה ונחת רוח ונענה
 ושעשועים להצוה ית"ש חה רנוצ ר"ל (צכוח) אכ"ר
 ווי שעולו צחורה וגופה נחת רוח ליוברו **או יאמר**
 לעולה עד חונרם ז"ל כל העוסק בטל חירה על תורה
 נוחיחו וכבר קיים להם הקצ"ה לשוכני עפר להעלותם
 עקצרותיהם כאמור והעלותי אחסם ונקצרותיהם וגו' חונס
 אינו זוכה לזה כי חס ווי שישראל צעסק התורה וכו'
 החונכים ונחזיקים ללמודי התורה גם הם צכלל לונודי ח"ו
 יחשצו כאמורם ז"ל (כחצות ק"ח) א"ל ונקרא אחר ח"ו
 דורש דכחצו כי טל אורות עליך וגו' מלחתי להם רפחח
 וון התורה ואתם הדצקים צדי וכו' חסר לדבוק צכנית
 וכו' אלא כל חונשיא צחו לת"ח וכו' והנחנס ח"ח ונכסין
 וכו' וכו' ע"ד צלל החכמה צלל הכסף וחרון החכמה ח"ו
 ח צעלים וגו' כי ישכר וצולון שיהם חלקו צעושה
 צסוה חה צלל החכמה שם צלל הכסף אצל מ"ו יחרון על
 החכמה הוא אשר תחיה צעליה כי האומר דבר שמונש
 נפיו ונשמו של הח"ה שפתותיו דוצצות בקצר ונחית ח"ו
 חה יחרון אינו רק צמיו שחכמה ח"ו ולא צלל הכסף
 שונשתי מהרצ הגלון והלדיק וכו' **סענר"ר** נכאטיית
 ז"ל ח"ח זאת התורה לעולה פי' זאת הונעלה כנשך ונחית
 הוא לעולם שיזכר לעלייה זו להעלותו ונקצרו ונחיתות
 צחחיים ואמורו ולונכחה רנו לגינת הנשמות צלרור ח"ו
 ח"ד כי הצחינה זו יתייחס חליו שם ונכחה שהיא יתח
 עולם הנשמות כי הוא זה החכלית הוקוה לעולם ונשחה
 הנשמות ולא ילכוד לגילגול ע' צוה"ק פרשה נשא ובפרש
 ויקהל האריבו נוס :

או יאמר

ולענחה כי דברי תלמידו חכמים ונתקבלו
 על הדור כירח ונחה כאמורם ז"ל דברי
 היולאים

היוצאים מן הלז ככנסים ללז. ולז היינו הרה הנהחלה
 צדיקים ונוסיונות בלמוד והוא ע"ד אוננים ז"ל כופה חנופה
 כמחויב כלל דבט וחלז תחת לשוכך וריו שלמותך כריו
 לבטן ודברנו צו"ח אל הקרי שלמותך חלל ועלמותך
 המשלים שלך ריו להס כלבטן כי אוננו ח"ל כל הלמוד
 חרם לשונה נעשה כנוע"ן הנהגבר ואס הוא ונתחיל להיות
 בצחיות נוע"ן הנהגבר וכשנתחיל ללמוד להעם דעה ויראה
 אלהים שופע עליו חור החכמה עד שנועט חיו צו"ח רח
 אלוהי התחלה וקוף וע"ד שפירשו הראשונים ז"ל אוננו
 ויחור שהיה קהלת חכם עוד למוד דעה אה העם ואין
 ויחור ותיקן ועלים הרבה. כי צ' צחיות צרה ד' לאדם כח
 הדיבור וכח השכל. ויס לך אדם שכל שכלו גדול וואד
 ודיבורו ג"כ גדול וואד וריו זה יכול להוליא שכלו וכח אל
 הפועל. ויס אשר כח השכל קטן אכל כח הדיבור שלו גדול
 זה יכול גם כן להוליא דיבורו ולהנתיק כח השכל וואד
 להנעיוו. ויס אשר כח השכל שלו גדול וואד אכל כח
 הדיבור שלו קטן לזה חיו באפשרי להוליא כח שכלו אל
 הפועל כי כלי דיבורו קטן ונהכיל להנתיק כח שכלו ולזה
 בלונה הולך ע"ה שהיה כח שכלו גדול עד וואד ויחכם וכל
 האדם ולא היה באפשרי להוליא כח שכלו וכח חור החכמה
 השופע עליו אל הפועל ולזה התחכם ועשה ועלים הרבה
 צבחה הושלים האלו היה באפשרי קלה ללמוד להעם דעה
 להוליא יופי חכמתו אל הפועל כי דרך הושל הנועט
 מחזיק את הנוצרה ח"ח ויחור שהיה קהלת חכם עוד למוד
 דעה את העם ולכאורה ח"ך היה באפשרי לזה אוננו ואין
 ויחור ותיקן ועלים הרבה וזה הוליא נכח אל הפועל
 ולזה לא היה באפשרי כלל ע"כ וכן הת"ח הוא כנוע"ן
 הנהגבר ואי אפשר לו להוליא חור הוואר עליו צשפע
 עליהם כי אס על ידי ועלים ולזה ר' וואר שאוננו עליו
 וירובין יג) שלא חיו חזירו יטלין לעמוד על סוף דעתו
 שהיה אוננו עהור ונראה לו פנים וכו' וזה וכלד חכמתו וואר
 גדול שהיה שופע עליו עד שאוננו צחיתו של רבי וואר
 זה כח"ב כחיות חור אכלף ולכן לא היה באפשרי לו
 להוליא חכמתו אל הפועל כי אס על ידי ועלים ולזה אוננו
 שוננו רב' וואר צטנו ונוסלי ועלים והוא אוננו דבט וחלז
 חת לשוכך ואי אפשר להוליא צבחה הדיבור כי אס על ידי
 של ולזה גנור אוננו וריו שלמותך אל תקרי שלמותך חלל
 שלמותך היינו הושלים שלך ריו להס כריו לבטן ונתקבלין
 ל דור כריו ונחם להווחם ונתקרים כולם צבדחה השם
 לו ידו וגורם להיות נחאצ שם שונים על ידן ח"ח ולנכחה.
 וואר ונחטאת ולאשם פי' כי וואר האוננו ונה לי לעסיק
 חורה כרי אוננו ז"ל (צבחה וליעא סוף פ"צ) הגד לעוני
 נעם זה הת"ח שנגננת נעשה להס כדווחה וכו' וכן אוננו
 ל צבחות שנגנת חלמוד עולה זרון וכן צהרנה וקוונות
 וואר האוננו ונה לי ללרה הזאת נועט להיות צור ורק
 חתורה כדי שלא ינחטצ לי עון הסוגג לגדל חטאת ואשם
 לזה כחחכמה חרתומו הקדושה להוליא ונלז חלו העפשים

בעענה הכשונות היוות שונעלוחיה הכושכין וואולנעושה הס
 יחור ונחשש ח"ל וכפישין עדיפא ל"ח ולוילוחים ולזבח
 השלמים וויילי וויילי קאונר וכל אחד נעלה צפוי עלמו הוא
 אשר וואולנעוה עסק חתורה ישיג לכל הדברים הנפלאים
 והחחיל לקדר שצחיה וואונר ולוילוחים פי' ע"י עסק חתורה
 ואלא היילוחות לוקונס ולשרסם צקוד וילא ד' כל
 נשחלתיך שהיה על ידו השם ואלא צקוד ויעש דוד קס
 כטרע.

ג וואר ולוילוחים כי יס לך לדעת שד' צדק הוא צרה
 ד' עולמות אצ"ע ורוונזים צפסיק כל הנקרא צשוי
 ולכצודי צרחתיו ירתיו חף עשיתיו ואורו יצדך וואר
 צרצע עולמות יוד צעילס חליות י' ח' ראשונה צבולס
 הצריחה וכו' ע' כצצוי חאר"ל וקשר הצריח צ"ה חל' חד'
 עולמות צאדם כי החיות שצאדם יתיחם חל"י ד' כ"י"ס
 כפס רוח נשמה חיה הצחית הצחת וואר עולם
 עשייה להיחי גס יעצ תקרא כפס והצחה וואר עולם
 הילירה הארחה גדלה ותקרא רוח ונעולם הצריחה תקרא
 נשמה וואר עולם חליות תקרא חיה והוא נשמה לנשמה
 והנה לו ל אדם יס נפ אכל לחיך חיו יכול לזכות כי אס
 האדם השלם צרוב העולמותו צשקק חתורה אשר כחן לכו
 הצריח צ"ה וצ"ש ואז יעלה ונודרינה לנודרינה עד צחיות
 נשמה לכ"וה חוה חכלית קיבת צריחה האדם והנה
 האדם השלם אשר השיג צהעלחה זו אז הוא ואלא צכל
 העולמות והוא כאדם העישה צשלו ע"ד שדברנו צו"ח צשם
 הרב הלדיק וכו' **מברדיטשוב** ז"ל השוחה ויס
 ללנאוו היינו חתורה כי אין ויס חלל חורה כאוננים ז"ל
 אז אוננו הקצ"ה שחכל נהיה צדברו היינו צדברו של זה
 הלמוד חורה לשונה ורי ערפון אוננו צרה נפשות רבות פי'
 זה הלדיק שלמוד חורה לשונה צרה צכל עת וצכל רגע
 נפשות רבים וכו' ע"ש ח"ח ולוילוחים אס יזכה להיות
 קרא צכל חורה אז יחא ואלא צכל העולמות ויחא לו דיעה
 וננעלה צשונים ע"ד לדיק ונשל גוי' :

ג וואר ולוילוחים כל דבריו יחולל ונצורנו צדק ע"ד
 אוננים ז"ל וי שיש לו חולה צדק ציתו ילך אלל חכם כי
 כל דבריו ונוולוחים ונושלמים ותפלתו עושה רושם כי הלל
 אוננו ז"ל אפילו צרחה הדיוט אל חחא קל צעיטך עדי"ו
 לנוי שצח לצרוע צדה לריך חחלה לחרוש והוא עבודה
 הגדולה שצבדלות אח"כ לריך לצרוע ואח"כ לריך עוד
 לחרוש פעם שנית צבדי לכסות הארע שלא יאכלוהו העורצים
 וזה הוא סדר הקטנה צבקטנות ונכל וקוס הגס שהוא
 קטנה לריכס היא וואד וצלעדה לא יוללח הזרע כן צרחת
 הלדיק הגדול ונעיל צודחי וואד וטריך גדול הרב' הוא
 והוא העיקר ונינו לריך לזה גס צרחת (הלדיק) הקטן
 והוא אוננו ולוילוחים שצ"ח הלדיק הוא אח"כ לכל
 הוילוחים ונוולוחים דבריו וע"ד שחת ח"ח לריך למוד
 ועליהם לא יבול וכל אשר יעשה ילליח :

גם

יאמר ולנוילוחים להודיע ונעלה התורה שכל דבריה
 ונוולוחים ועוצים ע"ד אוננים ז"ל צנדרק קוולוחיו
 תלמידי שחירות כעורר ר"ש צ"ר ילחק פחר קרא
 צפרסיוותיה של תורה שאע"פ שגראות כאלו הם שחורות
 וכעורות לאוננים צרצים בגון הלכות זיבה והלכות נעים
 אומר הקצ"ה הרי הן עריצות עלי כד"ח וערצה לדי' וגומר
 וכסטים קדמוניות עכ"ל. וכל זה רומז על רוחניות לנעלה
 הזיבה בעהרתה יתהפך הרע לקדושה ונחה שהוא נקוד
 החכמה. ודס נדות יתהפך לחלב צנדרק שהם צנדרק
 זיבה. הנומורע עזה כשלב וכאור ע"ד חס יהיה הצדיק
 כסטים כשלב ילציו וגו' כונו שאורו הכוני האמת וגו' והוא
 רומז צדיקה ולנוילוחים שבאונלעות התורה יזכה שכל דבריו
 יהיה ונוולוחים ועוצים:

גם

יאמר ולנוילוחים ירלה להודיע ונעלה עסק התורה
 שיש צו צדיקה ונה שאין צעק הולות כי בעסק
 הולות יכול להיות שיהיה אדם פועל ועושה הרבה הולות
 ויברוס ח"ו אח"כ החטא וינייר ח"ו כצודו לצקוף ולא תזכרנה
 לדקתו ציוס פסעו אצל הולות עסק התורה ונצטח כי כל
 העוסק בתורה לשונה לרקתו עוונתה לעד צנוילוחו ולא יחקר
 ונונה שום חקרין הליכה ע"ד אוננים ז"ל עבירה ונכה
 מלכה ואין עבירה ונכה תורה כי זכות התורה יגין עליו
 לשנורו ולהכילו וזה אוננו ולנוילוחים:

ואומר

ולזבח השלמים ע"ד אוננים ז"ל צדיקה פרשה
 (ויסלח תרונס. טו) כי התיח אינו יולח
 כשונתו ע"י הוללך הוונ צסקין פגוס ח"ו רק ע"י מללך
 הקדוש צסקין עוז וסלס ויפה. ובחקולח חד ועשרין ו"ל
 ואם וחקרצין בללוח לקוצ"ה וכו' דדח שזיב לון ונויתה
 דווללך הוונ וכו' ואלין דעודדיהון כצערין דחקלל דאלקין
 בלל ללוח וכו' שחוט להון ווללך הוונ צסקין פגוס
 וחקרקיחו כצילה ועלייהו אהנור ככלתי יקונון וכו' חס
 אוננו ולזבח השלמים פירוס וואונלעות עסק התורה יזכה
 לנעלה כפללח הלזו להיות נזכה בצדיקה שלימה ויפה
 והנה תרתינו הקדושה ונראה צחוס עוז שצחה וערכה:

או יאמר

ולנוילוחים שיחולל צדעה צדיקה ובהסקל
 וחו עיקר הצרכה של העוסק בתורה כי
 וני שאין צו דעה ח"ו דדח לית ציה ונה ציה והוא אוננים
 ז"ל כל ת"ח שאין צו דעה כצילה עוצה היוט. ולכאורה
 חוניה הוא וניאר הרצ הלדיק וכו' ר' איציקור
 לאכלטיר ז"ל כי יוצן עפ"י אוננים ז"ל והיה אוננה עתך
 חוסן ישועות חכמה ודעה וגו' אוננה זה קדר זרעים כו'
 דעה זה קדר עהרות. ועוד אוננו ז"ל עונאה שיולא
 ונוספו של אדם חונורה וכל העונאות וז"ח ת"ח שאין צו
 דעה הייט עהרות וזדלחי שהוא עונאה שיולא ונפשו אז
 כצילה עוצה היוטו שהוא עונאה חונורה וכצילה חס אונר
 הרצ הכיל צדק תוכחה ווסר לחיזה קהלל שלל היה להם

ונקוד הראוי עכ"ל. ואפ"ל ע"ד הפסע ע"ד אוננים ז"ל
 בהוא דרחה חס הנצילה התחיל לקפר בגמותה ח"ל חידך
 שיכיה לצינים ע"כ הרי דאין לקפר ונכצילה בגמותה ואוננו
 ז"ל ונלוח לפרקס החטופים ולקפר בגמותה הרי דכשאין צו
 דעה ודדך ד' אז כצילה עוצה וכו' ושוועתי צהס הלדיקים
 האחים הנעיונים או צסס הרצ הלדיק וכו' ר' שמעלקי

פנחס

ז"ל או צסס הרצ הלדיק וכו' ר' פנחס
 ז"ל לתרץ צזה קוסיות חוס' על אוננים ז"ל (קידושין וי'
 ובסנהדרין ז') וניורח דרצ הונטח חין תחלת דייט של אדם
 חלח על ד"ח עכ"ל (ובצנח ל"ח) איתח אונר רצ צענה
 שונכסיקן האדם לדין שואלין אותו נשאת ונחת צאוננה
 קצעה עתים לתורה עסקה צפריה ורציה לפית ליסועה
 פלפלה צחכמה הצנת דצר ונתוך דצר ע"ש ונה שתיחלו
 וניארו הגאונים הלדיקים הכיל דהונונרות חונס קוחרים
 דצאונח תחלת דייט של אדם על ד"ח כונשועות הקרח פועה
 וייס רלשית ונדון. אוננס אחר ששואלין אותו על דברי תורה
 והוא נושיב לנודתי אז ונתחילין לשאלו חס לנוד כקוד
 הנונונו צתיח קדרי ונסנה שלל להפך הליכות וצזה צעק
 התורה שאלת נשאת ונחת צאוננה קודם ע"ד הקח
 דלעיל והיה אוננה עתך חוסן ישועות חכמה ודעה
 אוננה זה קדר זרעים. עתך זה קדר וועד. חוסן זה
 קדר נשים. ישועות זה קדר כזיקין. חכמה זה קדר
 קדשים. ודעה זה קדר עהרות. ועד"ז שואלין אותו תחלת
 נשאת ונחת צאוננה רומז לאוננה זה קדר זרעים. קצעה
 עתים לתורה רומז לעתך זה קדר וועד. עסקה צפריה
 ורציה רומז לחוסן זה קדר נשים. לפית ליסועה ונת
 ליסועות זה קדר כזיקין. פלפלה צחכמה רומז לחכמה
 זה קדר קדשים. הצנת דצר ונתוך דצר רומז לדעה זה קדר
 עהרות. וספתיס יוסק. נאזיר לדבריט דהעיקר הצדיקה
 של העוסק בתורה להיות צו דעה. ועי"ז הנייד לבו תחלת
 לנודריגה יותר גדולה ואין חלי תאוותו צידו כי ונה שאלון
 ז"ל חיזהו עשיר השנה צחלקו הייט עשיר בגשמייות וצוויט
 דעלנוח אצל עשיר צרוחכות וצוילי דשוניח צעצודות הצורח
 צ"ה גרע וני שהוא עונה צחלקו כי קנחת קופרים חניס
 חכמה ויותר עוז צחס איט עונה צחלקו רק שונתאות וכלת
 כפשו ונחלהצ חנייד ונשחוקק לנודריגה יותר גדולה ע"ד

מסדיקאב

שאור הרצ הלדיק וכו' מסדיקאב
 כי לא חנוט הייט
 חקר ונחתו יח אשר נותן בלצ האדם שידע צעלנו כי לא
 חנוט הוא עדיין והוא כי לא חנוט ונלסון חנוט תהיה
 חס שחוסצ צעלנו שכצר הוא חנוט גרע והוא חס חנוט
 לגווע פ"י שכשחוסצ שהוא חנוט אז לגווע וסופל חו
 ונודריגתו חלל יתלהב האדם חנייד יותר ויותר לעצות
 חסס צ"ה עכ"ל. ונחנור ונשנויה דהרצ הלדיק וכו' ר' **מענדירי**
 באריר ז"ל והאיש נוסה עכיו ונאוד וכל
 האדם אשר על פני האדמה שלהיות כנסק
 ישראל יחד כולם קוונה אחד שלימה ונפני כן אעפ"י שונת

היה

היה ונעלמו גדולה כי פח"פ חדר צו אעפ"י כן צעירי עלמו
 היה עכ"ל באמת וכל האדם ואיך ילוייר זה בנחשבתו לאמת
 והענין הוא עדי"ו אדם שלא עיין בהילוכו ופסל לצור הרי
 הגליו נפלו תחלה להצור ואח"כ כל גופו ואח"כ הראש אונס
 הראשו טובה יותר כי יותר תפעל ההכאה בראש ונאשר תפעל
 בגול ווי גרס צו הראש שלא עיין בהילוכו כן דרך זה האיש
 ומה היה כולל ונעלה עליומה שהיה נודריגת ראש לכל ישראל
 שהם שארי האיברים כי כולם יחד קוונה שליונה ונפסי שלא
 עיין הראש בנחשבו גרם שפסלו הנה העם אשר בגליו
 ואף על פי כן הראש נודריגת יותר בהכאה כאומר כי כיון
 שכולם קוונה שליונה לכן היה עכ"ל ונאוד וכל האדם באמת
 והכלית וזהו ואשינום צדקשים ד"ה כי כמו שצדקרים
 הארלוים אין אדם נות וחלי האוהו בידו יש לו ונהה רולה
 נאחתי וכי וא"כ הוא חקר כ"כ בערך שיש לו ואשר יש לו
 פחות ונבקש פחות נולא כשנביט אל חקרן שיהם הראשון
 יותר חקר ונשטי כן עדי"ו צדקרים השווייונים כפי ערך
 לדקת אדם והשגתו הפן להשיג עוד כ"כ כפי שיש לו כי
 נשיג יותר חקרתי ואשר הוא קטן בהשגתו חקר לו השגה
 ונעשיות כוונה כי אינו נשיג חקרן כולא ומהה רציו ע"י
 שהיה גדול בהשגתו נאוד היה חקרתי גדול ונאוד והוא לא
 היה נצטי צונה שושגי כי אם צונה שחקר לו ולא היה שונח
 בחלקו כי חקרתי גדול ונאוד וכל האדם ולכן היה עכ"ל
 ונאוד באמת וכל האדם עכ"ל הקדוש ולזה שצחו הכתוב
 לנשמה רציו לאור ראו והצטו חשיבותו עד ונאוד ולכי
 חשיבותו היה עטותותו עד ונאוד כי ווי שהוא איש גרוע
 ונפול באמת אין זה שצוצה צונה שהוא שפל ועכו ע"ד אומר
 וצחי אלהים רוח כשצרה לצ כשצר וכדכה חלקים לא הצצה
 ויל"ד דמרישא ונשונע דרוח כשצרה שצו נאוד צעירי
 אלהים עד שנחשב כצח ונסיפא ונשונע דלצ כשצר לא הצצה
 וצצה הוא דלא חבל חשיבות ליכא אונס הוא עז"ה כי יש
 אדם שהוא צנועות הנודות ויש לו צונה להתגלות והוא
 וי"ו שפל צעירי עלמו זה הוא חשיבות ונאוד חבל ווי שהוא
 נאומה איש גרוע ופסל וכל ואין לו צונה להתגלות אין זה
 חשיבות צונה שהוא שפל צעירי עלמו ע"ד אומר ז"ל איזהו
 גבור הכובץ את ילכו שאלור עוב ארך אפים ונגזר וקשה
 ונקרא ונשונע דרך אפים עוב ונגזר ולנה אור איזהו גבור
 הכובץ דושונע שיהם שים חבל הכונה עדי"ו ווי שהוא
 איש עני ששונע חרפתו ונשיר ושותק לו אין זה חשיבות
 כי ירא וננוי להשיבו דבר חבל עשיר ששונע חרפתו נעני
 ושותק לו זה הוא צנה גדול מה כונת אומר ז"ל הנעלמים
 ואינם עולבים שונעים חרפתם ואינם נשצין הינו דיש להם
 ונה להשיבו ווי"ו אינם נשצים לזה כפלו לטונס ח"ה איזהו
 גבור הכובץ היינו שיש בידו להתנקם חבל כובץ הוא שאלור
 עוב ארך אפים אינו צונן שהוא ונגזר חבל ארך אפים נאיש
 חלש אין זה שצח ו"ה צרישא וצחי אלהים רוח כשצרה היינו
 שיש לו רוח ויש לו צנה להתגלות חבל ונשצר את רוחו זה
 חקוב כצח ונסיפא אור לצ כשצר היינו שהוא באמת כשצר

נחונת שהוא גרוע זה לא הצצה וצצה הוא דלא חבל שצח
 אינו ועיקר הצצה צווי שיש לו ונה לכבד ווי"ו הוא עכ"ל
 חשו הוא הדעה השליונה שהיה ונחצק צה ונולא ברכת ד'
 והוא אינו ולמילואים :

גם

יאמר ולצח השלמים ע"ד אומר ז"ל צו"הק פרטה
 תולדות צנודרש הנעלם אור ר' יהודה לר' חייא הא
 דתנין דעמיד הקציה לעשות סעודה ללדיקים לעמיד לצח
 נאיש הוא אומר ליה דאור ר"ה סעודת הלדיקים לעמיד לצח
 כהאי דכתב ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו וכי חבל
 הלדיקים שזכו ליוזבין עד שישיגו השגה שליונה וכי זה
 אומר ולצח השלמי' כשיגיע זמן הצח והו סעוד' הנקווה
 כמו דנחגיגינין ולנכסת קודטיא וכתיב ועצו עבד והכן
 ונחגיגינין וכס כסתא ואז כשיהם צנודריגה זאת התורה
 היינו שהם נחצר תוויד צחינה זאת לצחינה התורה והו
 נודריגת הלדיקים שזכו אה השלמים ויעד לו הכחוצ שישגי
 השגה שליונה באופן שכקפ כצח לטון לדיק :

גם

יאמר השלמים להפלת גודל ונעלות תורה שני שיזכה
 צה זכה שיהיה גופו שלם כקצר ולא יתפרדו יסודותיו
 אחר ונתו ולא ולגוד ונעשה דרצ אחאי צר יאשיה שגשסיה
 רצ כחונן אחר כונה שנים שנות וראהו כי איש קיים היה
 כי ד' צ"ה ילו ליסודות להחקיים יחד ולא יתפרדו זה יושב
 ונאולעוה התורה כאומר צכצך שמוור עלך וגם זכה
 ע"י אולעוה התורה שריונה לא ישלבו צו לא ולגוד ונעשה
 דר"ה צרצ"י כי אומר ז"ל קשה ריונה למה כונח צצצר
 החי אונס ע"י אולעוה התורה לשונה יהיה גופו שלם
 וז"ה השלמים :

או יאמר

ולצח השלמים ע"ד אומר ז"ל כל העוסק
 בתורה כאילו נעשה שוקף להקציה והטעם
 שבתורה צח הקציה את העולם וכן צבד הזה האיש
 הכלצ צ אשר חפלו בתורת ד' הוא סיבת קיום העולם
 כאומר ז"ל על ג' דברים העולם עומד על התורה וכי
 והוא נשחפה יחד צבד אחד להתדמות לצורא כצכול והוא
 צצחינה הזו צבד צח השלמים שהם קרצות ונשחפים
 צשולחן אחד יחד צכיס ואציהם כאומר צצח שלמים לדי'
 חותם ירלה שעולה לדי' גס לאותם היינו הזכחים וחס
 הצעלים ועל דבר זה לצד תחתיק הנפש ונחתיקה לעצרת
 ד' להיות עוסק בתורת ד' צנסירת כפס וז"ה ולצח
 השלמים :

או יאמר

השלמים שיושלם כל חקריותו ע"ד יראו
 את ד' קדושו כי אין נחקור ליראיו ונאור
 צסם הרצ הלדיק וכי ר' **יוסיא** ז"ל וצחתי כא צח
 וגו' והריקותי לכם צרכה עד צלי ד' כי ווי שהוא צונח
 צצחון גדול ואמונה חזקה רק צו יחצק שהוא סיבת כל
 הקיצות ולא צעלם הקיצה הכלי אשר צה יתכן השפעתו
 אם הוא צנודריגה צו אזי יורד לו השפעתו ונעל הרטון
 עלמו צלי אולעוה לנאומים ולצושים רק יופשט וון לצושים
 מוצללים

רס ז"ל
 חיד
 ונאור
 צצחין צו
 הלדיקים
 עדי
 וישין ווי
 של אדם
 צצעה
 באוונה
 לישינה
 שתירלו
 סתרים
 רח פוער
 יציר תורה
 ד כסד
 זכה בעסק
 ד הקח
 ודעת
 חוסן
 זה קר
 וכו' חלה
 קצת
 קת צמיה
 ובה חונ
 להנה
 ח זה קר
 ר הצרכה
 צו תחלה
 ונה שאור
 יווח וצויה
 דוח הצוח
 יים הצח
 איה ולתם
 דולה ע"ד
 חקדי
 צעל
 צו כי לו
 תהיה
 חתם
 ונפול ח
 צצח
 ק וכי ה
 ונאוד ונ
 היות כנכ
 נפ"י שונע
 היה

ונוגזלים • וזהו וסריקותי לכם זכרה ונלסון חרקי חרצי
 שפרס"י ז"ל על עס שהחזר ונפשט ונן חצרו שנתן בחוכו
 וכשאר ריק וזהו וסריקותי שהא לשון הח נשטות ונלזוסים
 כאומר שהזכרה היא מורק ונפשט ונלזוסים ונוגזלים עד
 צלי די שהוא סוד הליוולוס כמדע ומאורס ז"ל שדי שאור
 לעולמו די שהוא סוד הליוולוס בצדיחות העולמות וזהו ג"כ
 כאן עד צלי די שלא יהא בצחינת די שהוא לנולס ח"ו רק
 זכרה וספע רב וע"י כאור יראו חת די קדושיו כי אין
 ונחפור ליראיו ויל"ד דהוי ליה לנינור כי אין ונחפור לקדושיו
 כונו שהחיל יראו חת די קדושיו • אינכס הכוונה כי אין
 ונחפור ליראיו לאותם שיראו די והס הס מקראים יראיו
 ונלנת ליראיו חוצר על ונלנת יראו ונאורו חת די ע"ד שיחת
 ח"ח אונרו ז"ל ונאן דרמים רבנן הוי ליה זכין רבנן דינוקיר
 רבנן הוי ליה חתנוחא רבנן ודדחיל ונרבנן חיהו גופיה הוי
 לרבא ונרבנן וחי לאו זר הכי ונשחונעין וייליה כלרבא
 ונרבנן ונרסה בני שציטר דהוי ליה זכין או חתנוחא רבנן
 וכי לפענוים ידונן שאין לו זכים או זכות ונאין לו היא
 זכין רבנן או חתנוחא רבנן כנולא דזה יכול להיות חסר
 לפענוים חלל בודדחיל ונרבנן דחיהו גופיה ונשחונעין וייליה
 כרבנן וזה הדבר אשר אינו חסר לעולם וחי"ח להיות ונחפור
 זהו וז"ח יראו חת די חת לרבות ח"ח כדדריש רי עקיבא וזו
 אין ונחפור עכ"ל הקדוש • (ואור אחד ונאן דהו זכנוחא
 לצו החחיל ללעוק חתה הרב חכי ונחפלל עלך חמיד ונורנל
 צפי חמיד לונר רצ"ע לא חחפור חת רבי ונעולס ח"ו וסלל
 אשאר ח"ו יחוס וננו • וזהו רועי שהו רבי לא חחפור
 לא חיהו חסר וננו עכ"ל) • והקצ"ה זרוב חסדיו שונע
 לחפלחם של לדיקים גם זהו ורלון יראיו יעשה וננולל כל
 חקרוותיו ונשליונס צשליונות האותיות כאונרס ז"ל ויבא
 יעקב שלם • שלם זגופו וזחורו וזננונו והו חמור
 השלמים :

א"י השלמים טעריקון ש"י עילונים זחילוף ה' צע"ן
 זנוולא חחד ע"ד אונרס ז"ל עחיד הקצ"ה להנחיל
 לכל לדיק ולדיק ש"י עולמות שנאור להנחיל אהבי י"ס
 ואולרותיהס חולל ויל"ד כפל אונרו לדיק ולדיק גם לנה
 הציא הקוף פסוק ואולרותיהס חולל גם לנה אור ש"י
 ובפסוק כתוב י"ס • אונכס כי חיה לדיק וחיה לדיק • עובד
 ונחזה • ועובד ונראה • וזו ח לאהוב ח"כ ירא ונחלה
 וס צי ונדריגות ונדריגה אחר ונדריגה זבלתי חפטר לעלוח
 צפניה זלל הרחשונה ולריך חדס להיות ונפסס ועולה
 ונודריגה לנודריגה • והנה הנס שאין הקצ"ה ונקפח שפר
 כל זריה וניתן סכר גם להעובד ונראה עכ"ז לא יסחזס סכרו
 לעובד ונחזה ולו ינחן ש"י עולמות • וזהו עחיד הקצ"ה
 להנחיל לנני שהוא זחינת לדיק ולדיק שהיה ונפסס ונודריגה
 לנודריגה והיה קודם לדיק ונראה וח"כ זא לנודריגה לדיק
 ונחזה ש"י עולמות שנאור להנחיל אהבי י"ס להעובד
 ונחזה • ואולרותיהס חולל חיינו לנני שעובד ונראה
 חקרא ח"י אולר ע"ד יראת די היא חולרו גם סכרו לא

חקפח וינחן זזה ונה שהציא סוף פסוק ואולרותיהס חולל
 ע"כ צסס ר"מ וילקים ונפולכאה ז"ל חונכס לא נחיישב ונ
 שאור ש"י ובפסוק אור י"ס ושונעתי ונרצ הלדיק וכי ר
צבי מענדיק כ"י כי החלל ונדבר ונה שהסיג בהחל
 עלנול חונה על הרצות ורצות העולמות חונכס הפסוק הו
 דברי הש"ס שאור להנחיל אהבי ואללו ונלחא זערתי הו
 ואור זלסון שלילה אהבי י"ס עכ"ל .

והשתא דחאח לידן כינול דזכאן אונרו עחיד הקצ"ה
 להנחיל לכל לדיק ולדיק ש"י עולמות וננו
 אונרו כל לדיק ולדיק יס לו עולס צפני עלנו וכי • אונכס
 לדיק נקרא שונר הצרית והס נבד ש"י עולמות כי קר
 רחונול לללן זננועריח ש"י הו ודה כנגד ודה ולזה הלד
 יותנים לו סכרו פרי ונעשיו ש"י עולמות דקדושה • והס
 כתיו זה שנוי לעולס וגו' אונרו ז"ל לעלס כתיו והו חו
 העלמות וע"ד שציאר הרב הלדיק וכי רי **ברוך** ז"ל סוד
 די ליראיו פ"י שהקצ"ה הו סיד חלל יראיו עכ"ל
 והו חמור מדע זשעעריס זבלה ופירסו זזה"ק כל ח
 לפוס ונה דונשער זלביזס זשיעירין דיליה וכי ע"ס וז"ח ח
 לדיק יס לו עולס צפני עלנו זסוד העלמות • וכזוד חלח
 חסתר דבר :

שמיני

קרב חל הנוצח וגו' רס"י ז"ל שהיה חרן זוס ח
 ונשה חרן אחי לנה חתה זוס לכך נכח
 עכ"ל ויל"ד וכי ונה כחונס לו על הצושה וחפ"ל ע"ד שחנ
 ונשה וני חככי כי חלך חל פרעה וחפס זנודריגת עכות
 הגדולה זנגדולות הו ודה עטה זחונס חונכס יס לקיי
 זנולות עניה זחונס וזחח"ח ח"ח פ"י וניח חשרי חדס חו
 ירא שנויס ונחך שפל רוח ונחוך עטה וכי ופ"י חונכס
 שלח יחא זו עטה פקולה רק יראת שנויס זחונס וענח
 ענחוק הו ונשה רזיני חפס זנודה זכל חיותר נאות ונח
 לחניויה לזה חסיז לו חס"י וס לכך חאות כלונר זה עלנ
 לכך חות זנחרתי זך יותר וכל חדס כי זנודה זו חפלת
 והעד שזחול"חך חת העס ונולריס חעבדון חת חלחיס זזה
 חזה חזה דייקח לנה חרלדון חריס זננוכיס חחר ח
 חנד חלחיס לזכנתו ח"ח חסיה חרן זוס רונז לנודת עטה
 לכך ח"ל ונשה חרן אחי לנה חתה זוס לכך זנחרת כלונ
 לכך ונפני זה גופח שיס זך ודה זו ונפני זה זנחרת ח
 חפן הקצ"ה זזה וזסס הרב וכי רי **בנימין** ז"ל שונעתי
 ע"ד חפטר דחנה כתיו זחחילת חפרסה
 עגל לחחחח ופירס"י ז"ל לכפר על ונעשה העגל שפסס
 וחלל זלי ישרלל כתיו שיקח להס עגל לעולה ושעיר עזיס
 לחחחח וקשו קוואי ז"ל על לקוחת העגל לחחחח זחחח
 חח חין קעייגור נעשה סכיגור עוד חקשו על ונה שפירס"י
 ז"ל לכפר על ונעשה העגל שפסס ונכין חיה חוכחי זנעגל
 זחכפר חלל חעיקר חוכחס חיה ונה חכחחס כזוד די
 חבל

חבל